

31993R0302

12.2.1993

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 36/1

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 302/93
z dnia 8 lutego 1993 r.
w sprawie ustanowienia Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 235,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

na spotkaniu w Dublinie 25 i 26 czerwca 1990 r. Rada Europejska:

— ratyfikowała „Wytyczne Europejskiego Planu Walki z Narkotykami” przedstawione jej przez Europejski Komitet do Walki z Narkotykami (Celad), w szczególności zalecenie, zgodnie z którym „eksperti powinni przeprowadzić badania na temat istniejących źródeł informacji, ich wiarygodności i użyteczności oraz na temat konieczności ustanowienia Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii i jego możliwych zadań jak również na temat finansowych następstw jego ustanowienia przy założeniu, że działalność Centrum objęłaby nie tylko aspekty społeczne i zdrowotne, ale także inne aspekty związane z narkotykami, w tym handel i jego karanie”,

— podkreśliła, że rolą każdego Państwa Członkowskiego jest opracowanie właściwego programu ograniczenia popytu na narkotyki i stwierdziła, że skuteczne działanie każdego Państwa Członkowskiego, wspierane wspólnym działaniem Dwunastki oraz Wspólnoty powinno być głównym priorytetem na następne lata;

ustalenia analizy możliwości wykonania w sprawie Centrum oraz Europejskiego Planu Walki z Narkotykami, przedstawione Radzie Europejskiej w Rzymie 13 i 14 grudnia 1990 r. powinny być brane pod uwagę;

na spotkaniu w Luksemburgu 28 i 29 czerwca 1991 r. Rada Europejska „zatwierdziła ustanowienie Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii uznając, że praktyczne uzgodnienia dotyczące jego wykonania, takie jak wielkość, struktura instytucjonalna i systemy komputerowe należy jeszcze przedyskutować i polecić Celad, aby kontynuował prace w tym celu oraz aby zostały one szybko zakończone we współpracy z Komisją i innymi odpowiednimi organami politycznymi”;

na spotkaniu w Maastricht 9 i 10 grudnia 1991 r. Rada Europejska „zaprosiła instytucje Wspólnoty do wykorzystania wszelkich środków w celu zapewnienia, by akt ustanawiający Europejskie Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii mógł zostać przyjęty do 30 czerwca 1992 r.”;

Wspólnota, na podstawie decyzji 90/611/EWG ⁽⁴⁾, przystąpiła do Konwencji Narodów Zjednoczonych o zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi, zwanej dalej „Konwencją Wiedeńską”, i złożyła deklarację kompetencji dotyczącą jej art. 27 ⁽⁵⁾;

Rada przyjęła rozporządzenie (EWG) nr 3677/90 ⁽⁶⁾ dla wykonania przez Wspólnotę systemu przewidzianego w art. 12 Konwencji Wiedeńskiej w sprawie monitoringu handlu pewnymi substancjami;

Rada przyjęła dyrektywę 91/308/EWG z dnia 10 czerwca 1991 r. w sprawie uniemożliwienia korzystania z systemu finansowego w celu prania pieniędzy ⁽⁷⁾, której celem jest w szczególności walka z handlem narkotykami;

⁽¹⁾ Dz.U. C 43 z 18.2.1992, str. 2.

⁽²⁾ Dz.U. C 150 z 15.6.1992, str. 54.

⁽³⁾ Dz.U. C 223 z 31.8.1992, str. 26.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 326 z 24.11.1990, str. 56.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 326 z 24.11.1990, str. 57.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 357 z 20.12.1990, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 900/92 (Dz.U. L 96 z 10.4.1992, str. 1).

⁽⁷⁾ Dz.U. L 166 z 28.6.1991, str. 77.

obiektywne, wiarygodne i porównywalne informacje dotyczące narkotyków i narkomanii oraz ich konsekwencji są konieczne na poziomie wspólnotowym do pomocy Wspólnocie i Państwom Członkowskim w uzyskaniu ogólnego obrazu problemu, a tym samym zapewnieniu im dodatkowej wartości w momencie, gdy w obszarach swoich kompetencji podejmują one środki lub decydują w sprawie działań w celu walki z narkotykami;

problem narkotyków obejmuje wiele złożonych i blisko powiązanych aspektów, które niełatwo oddzielić; dlatego należy powierzyć Centrum zadanie dostarczenia ogólnych informacji, które pomogą Wspólnocie i Państwom Członkowskim uzyskać ogólny obraz problemu narkotyków i narkomanii; zadanie to nie powinno przesądzać o podziale kompetencji między Wspólnotę a jej Państwa Członkowskie w odniesieniu do przepisów ustawodawczych dotyczących podaży i popytu na narkotyki;

organizacja i metody pracy Centrum muszą być zgodne z obiektywnym charakterem oczekiwanych wyników, to jest porównywalnością i zgodnością źródeł i metod w związku z informacjami o narkotykach;

informacje gromadzone przez Centrum dotyczyć będą obszarów priorytetowych, których treść, zakres i sposoby realizacji powinny zostać określone;

w ciągu pierwszego trzyletniego okresu szczególną uwagę przywiązywać będzie się do popytu i ograniczania popytu na narkotyki;

w uchwale z dnia 16 maja 1989 r. dotyczącej europejskiej sieci danych zdrowotnych o nadużywaniu narkotyków⁽¹⁾, Rada wraz z Ministrami Zdrowia Państw Członkowskich zebranych w Radzie wezwała Komisję do podjęcia możliwych działań w tej dziedzinie;

należy ustanowić europejską sieć informacji o narkotykach i narkomanii, koordynowaną i zarządzaną na poziomie wspólnotowym przez Europejskie Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii;

należy uwzględnić Konwencję 108 Rady Europy o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych (1981 r.);

istnieją już krajowe, europejskie i międzynarodowe organizacje i instytucje dostarczające informacji tego rodzaju i konieczne jest, by Centrum mogło realizować swoje zadania w bliskiej współpracy z nimi;

Centrum musi posiadać osobowość prawną;

konieczne jest zapewnienie, aby Centrum realizowało powierzoną mu funkcję informacyjną i w tym celu należy przyznać jurysdykcję Trybunałowi Sprawiedliwości;

pożądane jest uznanie możliwości otwarcia Centrum na państwa trzecie, które podzielają zainteresowanie Wspólnoty i Państw Członkowskich w kwestii osiągnięcia celów Centrum, w ramach porozumień zawartych między nimi a Wspólnotą;

po upływie trzyletniego okresu niniejsze rozporządzenie może, w razie potrzeby, zostać dostosowane, celem podjęcia decyzji w sprawie ewentualnego rozszerzenia zadań Centrum, w szczególności biorąc pod uwagę ewolucję kompetencji wspólnotowych;

dla przyjęcia niniejszego rozporządzenia Traktat nie przewiduje kompetencji do działania innych niż te ustanowione w art. 235,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Cel

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia Europejskie Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (ECMN) zwane dalej „Centrum”.

2. Celem Centrum jest dostarczanie Wspólnocie i Państwom Członkowskim, w obszarach określonych w art. 4, obiektywnych, wiarygodnych i porównywalnych informacji na poziomie europejskim, dotyczących narkotyków i narkomanii oraz ich skutków.

3. Statystyczne, dokumentacyjne oraz techniczne informacje, wytworzone lub przetworzone mają przyczyniać się do dostarczania Wspólnocie i Państwom Członkowskim ogólnego obrazu problemu narkotyków i narkomanii ilekroć, w obszarach swoich kompetencji, podejmują one środki lub decydują o działaniach.

4. Centrum nie może podejmować żadnych środków, które w jakikolwiek sposób wykraczają poza sferę informacji i ich przetwarzania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 185 z 22.7.1989, str. 1.

5. Centrum nie gromadzi danych umożliwiających identyfikację osób lub małych grup osób. Powstrzymuje się od przekazywania informacji dotyczących szczegółowo określonych przypadków.

Artykuł 2

Zadania

Dla osiągnięcia celu określonego w art. 1 Centrum realizuje następujące zadania w zakresie swej działalności:

A. Gromadzenie i analiza istniejących danych

Obejmuje:

1. gromadzenie, zapisywanie i analizę informacji, w tym danych będących wynikiem badań, przekazywanych przez Państwa Członkowskie oraz pochodzących od Wspólnoty, krajowych organizacji pozarządowych i właściwych organizacji międzynarodowych;
2. przeprowadzanie badań statystycznych, studiów przygotowawczych i analiz możliwości wykonania oraz programów pilotażowych niezbędnych do osiągnięcia jego celów; organizacja spotkań z ekspertami, a w razie potrzeby ustanawianie w tym celu grup roboczych *ad hoc*; ustanawianie i udostępnianie dokumentacji naukowych i wspomaganie działalności informacyjnej;
3. stworzenie systemu organizacyjno-technicznego umożliwiającego uzyskiwanie informacji o podobnych lub uzupełniających programach lub działaniach prowadzonych przez Państwa Członkowskie;
4. w porozumieniu i współpracy z właściwymi organami i organizacjami w Państwach Członkowskich ustanawianie i koordynację systemu określonego w art. 5;
5. ułatwianie wymiany informacji między podejmującymi decyzje, naukowcami, specjalistami i wszystkimi działającymi na rzecz walki z narkotykami w organizacjach rządowych i pozarządowych;

B. Poprawa metod porównywania danych

6. zapewnienie lepszej porównywalności, obiektywności i wiarygodności danych na poziomie europejskim poprzez ustalanie wskaźników i wspólnych, niewiązanych kryteriów, z którymi zgodność może być zalecana przez Centrum w celu większej jednolitości metod pomiarowych stosowanych przez Państwa Członkowskie i Wspólnotę;
7. ułatwianie i strukturyzację wymiany informacji jakościowych i ilościowych (bazy danych);

C. Rozpowszechnianie danych

8. udostępnianie wytwarzanych przez siebie informacji Wspólnocie, Państwu Członkowskim i właściwym organizacjom;
9. zapewnienie szerokiego upowszechniania prac realizowanych w każdym Państwie Członkowskim i samej Wspólnocie, a w odpowiednim przypadku w państwach trzecich lub organizacjach międzynarodowych;
10. zapewnienie szerokiego upowszechnienia wiarygodnych jawnych danych, coroczna publikacja sprawozdania o problemach narkotykowych na podstawie gromadzonych danych;

D. Współpraca z organami i organizacjami europejskimi i międzynarodowymi oraz państwami trzecimi

11. przyczynianie się do poprawy koordynacji między działaniami krajowymi i wspólnotowymi w tej dziedzinie;
12. bez uszczerbku dla zobowiązań Państw Członkowskich wynikających z przesyłania informacji w ramach postanowień konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie narkotyków, wspieranie włączania danych o narkotykach i narkomanii, zebranych w Państwach Członkowskich lub pochodzących ze Wspólnoty do międzynarodowych programów monitorowania i kontroli narkotyków, szczególnie tych ustanowionych przez Organizację Narodów Zjednoczonych i jej wyspecjalizowane agendy;
13. aktywna współpraca z organami określonymi w art. 12.

Artykuł 3

Sposób pracy

1. Centrum stopniowo realizuje swoje zdania w świetle celów przyjętych w trzyletnim i rocznym programie pracy z należytym uwzględnieniem dostępnych środków.
2. Wykonując swoje działania, w celu uniknięcia ich powtarzania, Centrum zwraca uwagę na działania prowadzone przez inne istniejące lub przyszłe instytucje lub agencje, zwłaszcza Europejski Urząd Policji (Europol) i zapewnia wkład w wartość tych działań.

Artykuł 4

Priorytetowe obszary działalności

Cele i zadania Centrum określone w art. 1 i 2 realizowane są według porządku priorytetów wskazanego w Załączniku.

Artykuł 5

Europejska Sieć Informacji o Narkotykach i Narkomanii (Reitox)

1. Centrum posiada do swej dyspozycji Europejską Sieć Informacji o Narkotykach i Narkomanii (Reitox), komputerową sieć stanowiącą infrastrukturę dla gromadzenia i wymiany informacji i dokumentacji; sieć ta wykorzystuje między innymi autonomiczny system komputerowy łączący krajowe sieci informacji o narkotykach, wyspecjalizowane centra w Państwach Członkowskich i systemy informacyjne organizacji i organów europejskich i międzynarodowych współpracujących z Centrum.

2. W celu umożliwienia jak najszybszego i najskuteczniejszego utworzenia sieci, w ciągu sześciu miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia Państwa Członkowskie powiadamiają Centrum o głównych elementach ich krajowych sieci informacji, w tym, w odpowiednim przypadku, o krajowych centrach monitoringu działających w obszarach działalności wymienionych w art. 4, a także wskazują specjalistyczne ośrodki, które zgodnie z ich oceną mogłyby w sposób użyteczny przyczynić się do prac Centrum.

3. Wyspecjalizowane centra wyznacza się za zgodą Państwa Członkowskiego, na terytorium którego są położone, na podstawie jednomyślnej decyzji Członków zarządu, zgodnie z art. 8 ust. 2 akapit drugi, na okres nieprzekraczający czasu trwania każdego wieloletniego programu pracy, zgodnie z art. 8 ust. 3. Istnieje możliwość ponownego wyznaczenia.

4. Centrum może nawiązywać stosunki umowne, za zgodą Państwa Członkowskiego, na którego terytorium położone jest takie centrum, w szczególności zawierając umowy o wykonanie z rządowymi lub pozarządowymi ośrodkami specjalistycznymi określonymi w ust. 3, w celu realizacji zadań, jakie mogą zostać mu powierzone. Za zgodą właściwych Państw Członkowskich centrum może także zawierać z organami niebędącymi częścią Reitox umowy na zasadzie *ad hoc* i o wykonanie zadań specjalnych.

5. Rozdzielenie szczególnych zadań ośrodkom wyspecjalizowanym znajduje się w wieloletnim programie Centrum określonym w art. 8 ust. 3.

Artykuł 6

Ochrona i poufność danych

1. Jeżeli na podstawie niniejszego rozporządzenia dane osobowe, które nie pozwalają na identyfikację osób fizycznych zostają

przekazane Centrum zgodnie z prawem krajowym, dane takie mogą być wykorzystane jedynie w określonym celu i zgodnie z warunkami określonymi przez organ przekazujący. Przepis niniejszy stosuje się *mutatis mutandis*, jeżeli dane osobowe komunikowane są przez Centrum właściwym organom Państw Członkowskich lub organizacjom międzynarodowym i innym instytucjom europejskim.

2. Dane o narkotykach i narkomanii przekazywane przez lub za pośrednictwem Centrum mogą być publikowane, z zastrzeżeniem zgodności ze wspólnotowymi i krajowymi przepisami o upowszechnianiu i poufności informacji. Dane osobowe nie mogą być publikowane ani udostępniane opinii publicznej.

3. Państwa Członkowskie oraz krajowe organy współpracujące z Centrum nie mają obowiązku dostarczania informacji klasyfikowanych jako poufne zgodnie z ich prawem krajowym.

Artykuł 7

Status prawny

Centrum posiada osobowość prawną. W każdym z Państw Członkowskich korzysta ze statusu prawnego w najszerszym zakresie przyznanym przez ustawodawstwa krajowe osobom prawnym; może ono zwłaszcza nabywać lub zbywać mienie ruchome i nieruchome oraz wszczynać postępowanie sądowe.

Artykuł 8

Zarząd

1. Centrum posiada zarząd, w skład którego wchodzi po jednym przedstawicielu z każdego Państwa Członkowskiego, dwóch przedstawicieli Komisji oraz dwóch naukowców posiadających szczególną wiedzę w dziedzinie narkotyków, wyznaczanych przez Parlament Europejski na podstawie ich szczególnych kwalifikacji w tej dziedzinie.

Każdy członek zarządu może być wspierany lub zastępowany przez zastępcę. W przypadku nieobecności członka prawo głosu może wykorzystać jego zastępca. Zarząd może zapraszać na posiedzenia przedstawicieli organizacji międzynarodowych, z którymi Centrum współpracuje na podstawie art. 12. w charakterze obserwatorów nieposiadających prawa głosu.

2. Zarząd wybiera spośród swych członków przewodniczącego na okres trzech lat: mandat przewodniczącego jest odnawialny jeden raz. Przewodniczący bierze udział w głosowaniu. Każdy członek zarządu ma jeden głos.

Decyzje zarządu podejmowane są większością dwóch trzecich głosów, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 5 ust. 3, w których wymagana jest jednomyślność zarządu, oraz w ust. 3 niniejszego artykułu.

Zarząd ustanawia własny regulamin.

Zarząd odbywa posiedzenia co najmniej raz do roku.

3. Zarząd przyjmuje trzyletni program działania na podstawie projektu przedstawionego przez dyrektora Centrum, po konsultacji z komitetem naukowym i po uzyskaniu opinii Komisji i Rady. Pierwszy trzyletni program zostaje zatwierdzony jednomyślnie w ciągu dziewięciu miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Zarząd, stanowiąc większością trzech czwartych głosów, decyduje o tym, czy kolejne programy trzyletnie mają być zatwierdzane większością określoną w akapicie drugim ust. 2 niniejszego artykułu czy jednomyślnie.

4. W ramach trzyletniego programu zarząd każdego roku przyjmuje roczny program pracy Centrum na podstawie projektu przedstawionego przez dyrektora, po konsultacji z komitetem naukowym i po zasięgnięciu opinii Komisji. W ciągu roku program może zostać dostosowany w tym samym trybie.

5. Najpóźniej do 31 stycznia każdego roku zarząd przyjmuje ogólne sprawozdanie roczne z działalności Centrum. Dyrektor przekazuje go Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i Państwu Członkowskiemu.

Artykuł 9

Dyrektor

1. Na czele Centrum stoi dyrektor mianowany przez zarząd na wniosek Komisji na okres pięciu lat z możliwością ponownego wyboru. Zadaniem dyrektora są:

- przygotowywanie i wykonywanie decyzji i programów zatwierdzonych przez zarząd Centrum,
- prowadzenie spraw zwykłego zarządu,
- przygotowywanie programów pracy Centrum,
- przygotowywanie zestawień dochodów i wydatków i oświadczenia o wykonaniu budżetu,
- przygotowywanie i publikacja sprawozdań określonych w niniejszym rozporządzeniu,
- prowadzenie wszelkich spraw kadrowych,
- wykonywanie zadań określonych w art. 1 i 2.

2. Dyrektor jest odpowiedzialny przed zarządem Centrum, w którego posiedzeniach uczestniczy.

3. Dyrektor jest przedstawicielem prawnym Centrum.

Artykuł 10

Komitet naukowy

1. Komitet naukowy pomaga w pracach zarządu i dyrektora, dostarcza opinie w przypadkach przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu i w sprawach naukowych dotyczących działalności Centrum, które zarząd lub kierownik mogą mu przedłożyć.

Opinie komitetu naukowego podlegają publikacji.

2. W skład komitetu naukowego wchodzi po jednym przedstawicielu z każdego Państwa Członkowskiego. Zarząd może wyznaczyć do 6 innych Członków uwzględniając ich szczególne kwalifikacje.

3. Członkowie zasiadają w komitecie przez okres czterech lat, ich mandat jest odnawialny.

4. Komitet naukowy wybiera przewodniczącego na trzyletnią kadencję.

5. Przewodniczący zwołuje posiedzenia komitetu co najmniej raz w roku.

Artykuł 11

Budżet

1. Za każdy rok budżetowy, który pokrywa się z rokiem kalendarzowym, sporządza się preliminarz dochodów i wydatków Centrum i wprowadza do budżetu Centrum.

2. Najpóźniej do 15 lutego każdego roku dyrektor opracowuje wstępny projekt budżetu Centrum obejmujący wydatki operacyjne i program pracy przewidziany na następny rok budżetowy i przekazuje go zarządowi, wraz z planem kosztów ogólnych.

3. Wykazane dochody i wydatki równoważą się.

4. Dochody Centrum stanowią, z zastrzeżeniem innych źródeł, subwencja wspólnotowa wpisana we właściwej pozycji budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dział Komisji), płatności za świadczone usługi oraz jakiegokolwiek wkłady finansowe pochodzące z organizacji lub organów państw trzecich określonych odpowiednio w art. 12 i 13.

5. Wydatki Centrum obejmują w szczególności:

- wynagrodzenie personelu, wydatki administracyjne i infrastrukturalne, koszty operacyjne,
- wydatki na wspieranie krajowych systemów informacyjnych będących częścią systemu Reitox oraz wydatki dotyczące umów zawieranych z wyspecjalizowanymi centrami.

6. Zarząd przyjmuje projekt budżetu i przekazuje go niezwłocznie Komisji, która na tej podstawie ustala właściwy preliminarz we wstępnym projekcie ogólnego budżetu Wspólnot Europejskich, który zostaje przekazany Radzie na podstawie art. 203 Traktatu.

7. Zarząd przyjmuje ostateczny budżet Centrum przed rozpoczęciem roku budżetowego, w miarę potrzeb dostosowując go do subwencji wspólnotowej i innych zasobów Centrum.

8. Budżet Centrum wykonuje dyrektor.

9. Kontrolą zobowiązań i płatności wszystkich wydatków Centrum oraz pozyskiwaniem wszystkich dochodów zajmuje się kontroler finansowy Komisji.

10. Najpóźniej do 31 marca każdego roku dyrektor przekazuje Komisji, zarządowi i Trybunałowi Obrachunkowemu rachunki dochodów i wydatków Centrum za ostatni rok budżetowy.

Trybunał Obrachunkowy bada je zgodnie z art. 206a Traktatu.

11. Zarząd udziela dyrektorowi absolutorium z wykonania budżetu.

12. Rozporządzenie finansowe w sprawie budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ma zastosowanie do Centrum. Rada, stanowiąc kwalifikowaną większością głosów na wniosek Komisji i po konsultacji z Parlamentem Europejskim i zarządem może przyznać odstępstwa od przepisów rozporządzenia finansowego, jeśli wymagają tego szczególne warunki związane z działalnością Centrum.

Artykuł 12

Współpraca z innymi organizacjami i organami

Bez uszczerbku dla stosunków, jakie Komisja może utrzymywać na podstawie art. 229 Traktatu Centrum aktywnie poszukuje współpracy z organizacjami międzynarodowymi i innymi, szczególnie europejskimi oraz z rządowymi i pozarządowymi organami właściwymi w sprawach narkotyków.

Artykuł 13

Państwa trzecie

1. Centrum jest otwarte na udział państw trzecich, które podzielają zainteresowanie Wspólnoty i jej Państw Członkowskich celami i pracą Centrum, na postawie umów zawieranych między nimi a Wspólnotą, na podstawie art. 235 Traktatu.

2. Zarząd może podjąć decyzję o udziale ekspertów zaproponowanych przez państwa trzecie w grupach roboczych *ad hoc* przewidzianych w art. 2 ust. 2, z zastrzeżeniem zobowiązania się zainteresowanych stron do spełnienia warunków określonych w art. 6.

Artykuł 14

Przywileje i immunitety

Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich stosuje się do Centrum.

Artykuł 15

Regulamin pracowniczy

Personel Centrum podlega rozporządzeniom i zasadom stosowanym do urzędników i innych pracowników Wspólnot Europejskich.

Centrum wykonuje w odniesieniu do swego personelu kompetencje nadane organowi mianującemu.

Zarząd, w porozumieniu z Komisją, przyjmuje odpowiednie przepisy wykonawcze.

Artykuł 16

Odpowiedzialność

1. Odpowiedzialność umowną Centrum określa prawo mające zastosowanie do danej umowy. Trybunał Sprawiedliwości jest właściwy na mocy klauzuli arbitrażowej umieszczonej w umowie zawartej przez Centrum.

2. W przypadku odpowiedzialności pozaumownej, Centrum, zgodnie z ogólnymi zasadami wspólnymi dla ustawodawstw Państw Członkowskich, naprawia każdą szkodę wyrządzoną przez Centrum lub jego funkcjonariuszy w trakcie pełnienia ich obowiązków. Trybunał Sprawiedliwości jest właściwy w sprawach odszkodowań za wszelkie takie szkody.

3. Osobistą odpowiedzialność funkcjonariuszy względem Centrum regulują odpowiednie przepisy mające zastosowanie do pracowników Centrum.

*Artykuł 17***Właściwość Trybunału Sprawiedliwości**

Trybunał Sprawiedliwości jest właściwy w sprawach wniesionych przeciwko Centrum, na warunkach określonych w art. 173 Traktatu.

i Radzie sprawozdanie z działalności Centrum wraz z ewentualnymi propozycjami modyfikacji lub rozszerzenia jego zadań, z uwzględnieniem w szczególności ewolucji kompetencji wspólnotowych.

*Artykuł 18***Sprawozdanie**

W ciągu trzeciego roku po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, Komisja przekazuje Parlamentowi Europejskiemu

*Artykuł 19***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po decyzji właściwych organów w sprawie siedziby Centrum.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 lutego 1993 r.

W imieniu Rady

J. TRØJBORG

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

- A. Działania Centrum prowadzone są zgodnie z odpowiednimi kompetencjami Wspólnoty i jej Państw Członkowskich w dziedzinie narkotyków, zgodnie z ich określeniem w Traktacie.

Informacje gromadzone przez Centrum dotyczą następujących obszarów priorytetowych:

1. popyt i ograniczenie popytu na narkotyki;
 2. krajowe i wspólnotowe strategie i polityki (w szczególności: polityki, plany działań, normy, działania i umowy międzynarodowe, dwustronne i wspólnotowe);
 3. międzynarodowa współpraca i geopolityka podaży (w szczególności: programy współpracy, informacje o państwach produkcji i przetrzutu);
 4. kontrola handlu środkami odurzającymi, substancjami psychotropowymi i prekursorami, zgodnie z postanowieniami odpowiednich obecnych lub przyszłych konwencji międzynarodowych i aktów wspólnotowych ⁽¹⁾;
 5. kwestie dotyczące zjawiska narkotyków dla państw producentów, konsumentów i punktów przetrzutu narkotyków, w obszarach objętych Traktatem, w tym w szczególności pranie pieniędzy, zgodnie z obecnymi lub przyszłymi aktami wspólnotowymi ⁽²⁾.
- B. Komisja udostępni Centrum, w celu upowszechnienia, informacje i dane statystyczne, jakie posiada zgodnie z jej kompetencjami.
- C. W ciągu pierwszego trzyletniego okresu szczególną uwagę przywiązuje się do popytu i ograniczaniu popytu na narkotyki.

⁽¹⁾ — Odpowiednie umowy międzynarodowe obecnie obowiązujące obejmują w szczególności konwencje Narodów Zjednoczonych w zakresie, w jakim Wspólnota jest lub mogłaby być ich stroną.

— Akty prawa wspólnotowego obecnie obowiązujące obejmują w szczególności rozporządzenie Rady (EWG) nr 3677/90 z dnia 12 grudnia 1990 r. ustanawiające środki, które powinny być podjęte w celu uniemożliwienia wykorzystywania niektórych substancji do nielegalnego wytwarzania środków odurzających i substancji psychotropowych.

— Dotyczy to tylko informacji, jakie Państwa Członkowskie są zobowiązane dostarczyć Komisji na podstawie obecnego albo przyszłego ustawodawstwa wspólnotowego.

⁽²⁾ — Jeśli chodzi o odpowiednie obowiązujące akty prawa wspólnotowego, aktem dotyczącym prania pieniędzy jest dyrektywa Rady z dnia 10 czerwca 1991 r. w sprawie uniemożliwienia korzystania z systemu finansowego w celu prania pieniędzy.

— Chodzi jedynie o informacje, które Państwa Członkowskie mają obowiązek dostarczać Komisji na podstawie obecnego albo przyszłego ustawodawstwa wspólnotowego.